

CZIGÁNY GYÖRGY

Imádság elveszett imákért

Tornai Józsefnek

Ha van szerencsés vétek, végezhet-e baleset
vértlen imával? Méltatlan fohászaink
hova kerülnek? – halottak kemencéjében
égnek-e, kozmikus szemétegetőben
tisztulnak meg távol az Atyától, vagy
fekete lyuk a sírjuk ürtemetőben?
Zoszima sztarec sejtí, hova vesznek
az imák, talán alapkövei mind Isten
templomának, mert szentek a csalódást
termő várakozások. Van-e meg nem hallgatott
könyörgés? Lehet-e botrány Isten ajándéka, vajon
mi tápláljuk-e a föltámadás energiáit hiábavaló
érzelmeik csődjében, légszomj pillanatával, mikor
fölkel önmaga ellen a visszafordított teremtés? –
kétségbeesésünk láza ragyog benne, létünk
fölöslegei és a legdrágább indulatok hiába, holott
Ozeás szerint megorvosol minket az Úr: hajnal
készül kijövetelére, míg mi oltára tövén
boldog-lelkű udvari bolondként vacogunk
halálfélelemben. Miértünk nem hasad ketté
a templom kárpítja s nem is repednek meg
a sziklák – makacs zene karol belénk az utcán,
virágok lengé közönyében járva nem is halljuk
keresztben haldoklók zihálását, máglya
kötelei közt fuldoklóét: Eli, Eli, lamma sabaktani –
Ő se látta ott halála értelmét?! – vedd el a lét
kicsinyes izgalma, de önzésünk buzgalmának
férceit mégse szánd krematóriumba, – avagy
szennyező füstje tömjén illatává lehet?
Érdemtelen könyörgéseink sarát vedd ujjad
hegyére: adj vele látást, add vissza érzékeink
ízét – mohó félelmük szakított el Tőled: kik
szeretni elszánt akarattal se képesek eléggé,
hihetetlen halálból hihető láthatatlanba néznek
vakon. Ne hagyj magunkra, éleszd föl
a tehetetlen, a mélységekben heverő imákat
és szívünket.

Jelenés

Irigylem a festőt, akinek

portréján könny csurog –

Szűz Mária üzenete.

De miért csak tárgy, festmény

szentelődik ereklyévé s miért

csak a könnyek, soha a boldog

kislány-anyák nevetése?

Egykedvű zenében, hangok

ügyetlen rendje fölé miért nem

magasodik fenséges dallam,

miért nem énekel a Szűz? –

és vershez miért nem szerez

egekből rímeket, hasonlatot

és miért sziklás, erdős táj

szegélyén látomás csak felhő

fényességben, amikor őreá

vigyázzban vár a börtön ívlámpa

merev folyosója és a metro

meleg huzatában is szemek

száradnak ki hiánya miatt és

nem ismernek rá a mozgólépcső

lassan alámerülő figurái –

ami lett, az lesz is, megmarad.

Aki látta, mindég látni fogja.

Ha időnkbe visszalépett ő,

akkor onnan kiszakítja a látót:

emléke nem ábránd, de életveszélyes

kötélhid most történt és egykor volt

között: hiányzó partok közt szívárvány,

vagy pokoli palló, mennyei hajcsat, nap

íve, vasbeton valóság felett

a képzelet kudarca – szív és

elme gyermekének gyöngéd

halála: álom?